

AT LYTTE TIL SKOVEN LISTENING TO THE FOREST

Keld Jensen

Nr. 31, august 2021

No. 31, August 2021

At lytte til skoven

Jeg bevæger mig dybest ind i skoven. Her står træerne tæt. Skovbunden er fyldt med nedfaldne grene. Overalt er der små optimistiske skud af nye småtræer, der er på vej mod himlen.

Det er let at snuble her. Dødt træ er råddent træ. Råddent træ er vådt træ. Vådt træ er glat træ.

Lang inde finder jeg en lysning. Et stort træ er faldet til jorden, og de nærmeste træer har endnu ikke erobret den åbning, der er skabt, hvor kronen af det faldne træ fyldte op for ganske nyligt.

Jeg sætter mig på hug og føler mig frem i den grønne skovbund. Jeg fjerner et par grenstumper, og lader mig dumpe ned. Jeg lægger mig udstrakt på den fugtige skovbund. Det

er som at synke ned i en ny, ukendt verden. På de døde grene breder svampene sig. Jeg mener at kunne huske, at nogle af disse svampe er i stand til at bevæge sig rundt.

Tæt på min kind er der en vissens gren. Dens afbrækkede gren griber i en sørgmodig gestus op mod den himmel, som den oprindeligt har været så tæt på oppe i det høje træ.

Jeg lægger mig stille og lytter til skoven. Lyden af vindens susen oppe i trætoppene. Et par fugle skræpper op i nærheden. De er ikke tilfredse med, at jeg er brudt ind i deres territorier. Når jeg lytter godt efter, kan jeg høre, at det pusler omkring mig. Måske er det biller og andre insekter? Kan man høre sommerfuglens vingeslag, hvis man lytter godt efter?

Listening to the forest

I am moving in the inmost depths of the forest. In here the trees stand close. The forest floor is filled with fallen branches. Everywhere there are small optimistic shoots of small new trees heading for the sky.

To stumble here is easy. Dead wood is rotten wood. Rotten wood is wet wood. Wet wood is slippery wood.

Deep in, I find a clearing. A large tree has fallen to the ground, and the nearest trees have not yet conquered the opening created, where the crown of the fallen tree very recently filled up.

I squat down and feel my way in the green forest floor. I am going to remove a couple of stumps and let myself flop down. I lie outstretched on the wet forest floor. It is like

sinking into a new, unfamiliar world. On the dead branches, the fungi spread. I have been told that some of these mushrooms can move around.

Close to my cheek there is a dead branch. It is broken off top grabs in a sad gesture up towards the sky where it has earlier been placed in the tall tree.

I lie still and listen to the forest. The sound of the wind whistling up in the treetops. Nearby a few birds chatter. They are not happy because I have broken into their territories. When I listen carefully, I can hear it pottering around me. Maybe it is beetles and other insects? Can you hear the wingbeat of the butterfly - if you listen carefully?

Juli 2007

July 2007

Juli 2006

July 2006

Juli 2010

July 2010

Juli 2010

July 2010

Juli 2010

July 2010

Juli 2008

July 2008

Juli 2005

July 2005

Juli 2007

July 2007

Juli 2010

July 2010

Juli 2005

July 2005

Juli 2005

July 2005

Juli 2005

July 2005

Juli 2007

July 2007

KOLOFON

*Ugens foto: At lytte til skoven
Af Keld Jensen*

*PDF Version 1
Oprindeligt publiceret august 2021*

Alle billeder og tekst © 2021 Keld Jensen

COLOPHON

*Photo of the week: Listening to the forest
By Keld Jensen*

*PDF Version 1
Originally Published August 2021*

All images and text © 2021 Keld Jensen